

St@ck

#13
siječanj
2016.

Prouči slučaj
i pobijedi

Studentski list Fakulteta organizacije i informatike, Varaždin

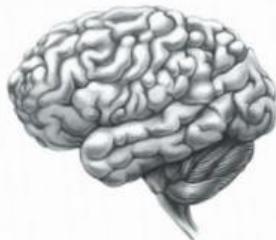
Zašto Space Petunia?

visual is
everything

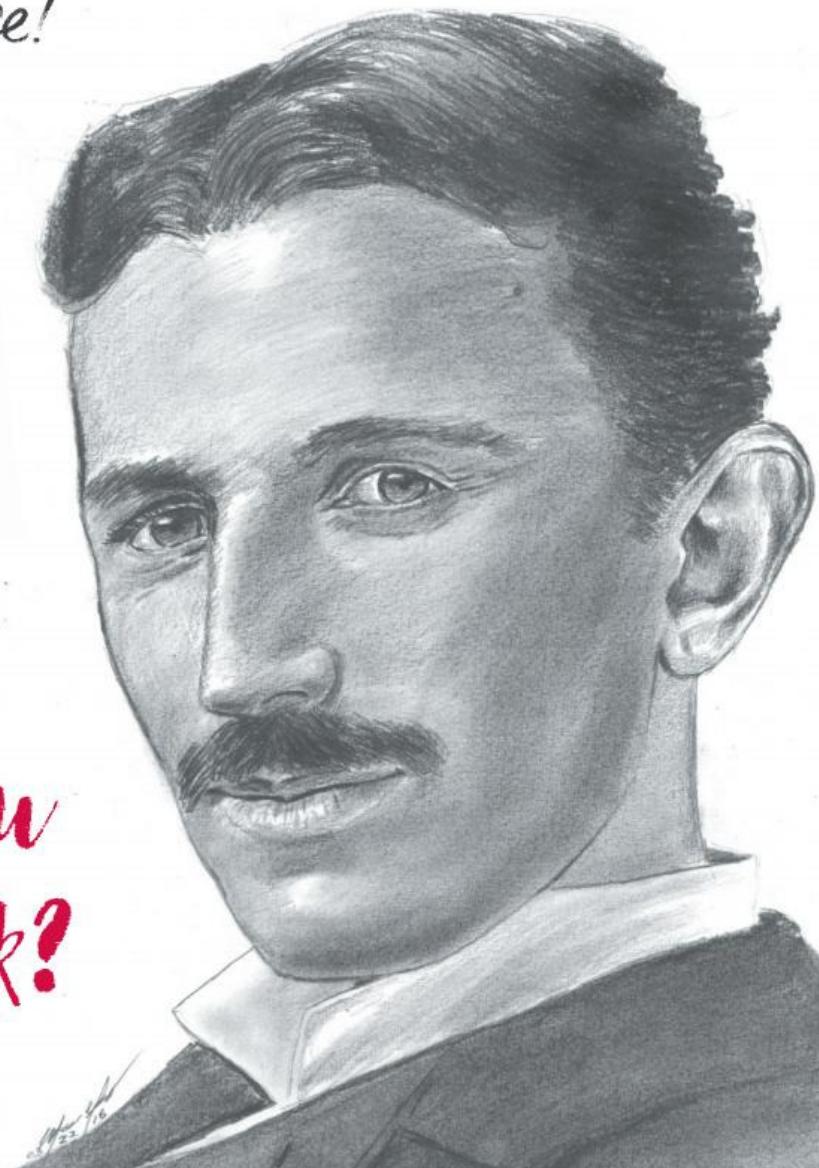
Kako je hobi
postao posao

FOI injekcija
adrenalina

& more!

Kako je dron
izumio Nikolu
Teslu i mozak?

Studentski zbor kao predstavničko tijelo studenata, što na razini Sveučilišta u Zagrebu, tako i na sastavnicama Sveučilišta, predstavlja interese i prava studenata.

Adresa: FOI, Pavlinska 2, Varaždin
Telefon: 042/390-880
E-mail: stud_zbor@foi.hr
[facebook.com/SZborFOI](https://www.facebook.com/SZborFOI)

foi.unizg.hr/hr/studenti/studentski-zbor

Osobni problemi, razvoj karijere, motivacija i učenje i još puno toga...

POSAO

NATJECANJA

DAN KARIJERA

cpszk.foi.hr

Adresa: FOI, Pavlinska 2, Varaždin
Telefon: 042/390-814
E-mail: cpszk@foi.hr

Sadržaj

Lajkama

Zašto Space Petunia?
FOI pjevački zbor
Diplomski studij Informatika
u obrazovanju

SPORT

FOI injekcija adrenalina
Tour of Croatia

MultiKulti

Poslovna avantura u Danskoj
Vodič kroz razmjenu

ALUMNI

Kada hobi postane posao

Međupregled

Kolumna

Kako se ponedjeljak u samo 3 sata pretvorio iz pomalo dosadnog u genijalan dan
Kako je stari studentski dom postao demode u 5 minuta

ITKlub

Prouči slučaj i pobijedi
Visual is everything

Fun

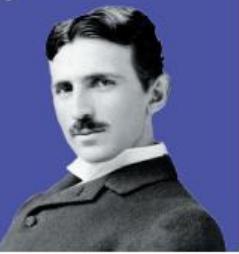
Proza i poezija
Sudoku

STUDENT
SKI ZBOR
SVEUČILIŠTA
U ZAGREBU

Kako se ponedjeljak u samo 3 sata pretvorio iz pomalo dosadnog u genijalan dan

str. 22

Zašto Space
Petunia?

str. 4

Prouči slučaj
i pobijedi

str. 26

Impressum

Studentski list Fakulteta organizacije i informatike Varaždin.
Broj 13, svibanj 2016.

IZDAVAČ

Fakultet organizacije i informatike
Pavlinska 2, 42000 Varaždin
www.foi.unizg.hr

GLAVNI UREDNIK

Gloria Babić
stak@foi.hr

POMOĆNIK I ZAMJENIK GLAVNOG UREDNIKA

Mijo Lučić

GRAFIČKI UREDNIK

Ivan Pokec

STUDENTI SURADNICI

Goran Alković, Jelena Čuka, Ivan Dokuzović, Katarina Ilečić, Petar Jadek,
Mijo Lučić, Petra Pavić, Marko Petrić, Suzana Rendulić, Ana Sakač, Anita
Šimunović, Ante Barić

DJELATNICI SURADNICI

Igor Tomičić, mag. inf., Dr. sc. Goran Hajdin

DIZAJN I PRIJELOM

Goran Alković, Ivan Pokec, Mijo Lučić, Petar Jadek

FOTOGRAFIJE

Centar za podršku i razvoj karijera, arhiva Fakulteta i Studentskog zbora

ZAHVALA

Upravi fakulteta, Studentskom Zboru Sveučilišta u Zagrebu, Studentskom
Zboru FOI i Centru za podršku studentima i razvoj karijera

Intervju s asistentom Igorom Tomičićem

Zašto Space Petunia?

Vjerujemo da su Vas do sada svi već upoznali, bilo kao asistenta na OTIS-u ili pak Mreže 1 i Mreže 2. Međutim, nas zanima čime se bavite u slobodno vrijeme kada ono nije usmjereni na obaveze na Fakultetu?

„Hmm, razmišljam da li da krenem abecednim redom ili samo random kako mi padaju aktivnosti na pamet, iako je random generator vjerojatno podsvjesno pristran obzirom na važnost pojedinih obaveza koje su trenutno ispred mene. Budem samo nabacao na hrpu. Razni DIY projekti iz područja permakulture i samoodrživosti, izrada retro namještaja i raznih objekata od drveta (izraz „retro“ ovdje podrazumijeva mogućnost ignoriranja i odobravanja svih propusta, nepreciznosti i pogrešaka u završnom proizvodu, što je potpuno zadovoljavajuća osobina tog stila), uzgoj hrane (ne koristim ‘trendi’ izraze poput ‘bio’ ili ‘eko’, jer smatram da je absurdno dodavati epitete nečemu što ja osobno podrazumijevam normalnim uzgojem hrane, dok je ‘moderni’ uzgoj koji koristi 1972365592 raznih preparata, dva više ili manje, postao ‘normalan’, odnosno bez epiteta), grupe solidarne razmjene, upravljanje okolišem i prirodnim resursima, alternativni izvori energije, organizacija/održavanje predavanja i radionica iz područja samoodrživosti i permakulture, web content, SEO i marketing, te ono standardno, planinarenja, sviranje gitare, koncerti, gledanje u zid, piskaranja, i sl. „

Odakle vam motivacija za takve stvari?

Udarilo me u glavu prilikom razmišljanja o osobnoj slobodi pojedinca. Ljudi se u sve većoj mjeri osjećaju bespomoćno, ovise o raznim sustavima i infrastrukturom bez vidljivih alternativa, te sve dublje tonu u konzumerističku zamku podivljalog kapitalizma. Moj ‘pametni’ i utopistički dio odgovora na ovo pitanje jest da vidim alternativu u samoodrživim, samo-upravljačkim i samoorganizirajućim bottom-up strukturama, gdje pojedinci nisu prestrašeni sljedbenici i konzumenti vladajućih struktura, već progresivni upravitelji vlastitih života i aktivni članovi otpornih (eng. ‘resilient’) lokalnih zajednica. Volio bih pomagati ljudima podučavanjem pragmatičnih rješenja koja bi predstavljala

‘dječje korake’ u takvoj tranziciji, a ona su trenutno u najvećoj mjeri objedinjena pod pojmom ‘permakultura’.

Mnogi ne znaju da imate stranicu/blog, pa možete nam reći kako je stranica nastala.

Jednoga dana, hodajući šumskim putevima i brojeći bodlje na akacijama, iznenada me udari solarna baterija od 100 Ah posred čela. Tada sam znao. Koliko je bolno kada te udari solarna baterija od 100 Ah posred čela. U drugoj verziji, stranica je nastala čudnom potrebom za izražavanjem mišljenja drugaćnjim pristupom obrađivanim temama, odnosno, većina sadržaja na drugim sajtovima obrađena je na generički i dosadan način, pa sam odlučio sam stvarati sadržaj kako bih imao što za čitati na netu. Imao sam zapravo nekoliko eksperimenata od kojih postoji još par aktivnih sajtova na kojima sam radio SEO i konkretno mjerio rezultate (novce) uz pomoć reklamnih kampanja poput AdSense, Infolinks i sl. Za razliku od tih sajtova gdje je naglasak na raznim whitehat manipulativnim tehnikama, na ovome blogu naglasak je isključivo na sadržaju; tu ne postoji nikakav poseban dizajn (uzeo prvi predložak od blogera koji mi nije izazvao želučani refluks), niti dodatna uljepšavanja koja skreću pozornost sa informativnog sadržaja i zdravog sarkazma. Moj osobni interes za temama u domeni samoodrživih sustava, sa kojima radim i na doktoratu uz podršku računalnih tehnologija, dodatni je motiv, kao i želja za širenjem konkretnih informacija i iskustava iz prve ruke, konkretnih rezultata, umjesto prepričavanja tuđih sadržaja, igre pokvarenog telefona ili raznih glupavih clickbait članaka bez pokrića („ovaj čovjek popio je 70 limenki piva i ono što je kasnije napravio OTKINUTI ĆE VAM GLAVU SA KIĆME!“). Nedavno sam naletio na članak, na nekom našem inteligentnom portalu, o čovjeku koji je „izumio“ zračni kolektor za grijanje prostora (vezano uz spomenuti clickbait) uz pomoć limenki, a na naslovniču bubnu sliku fotonaponskih modula.

Zašto baš ime Space Petunia?

Zar to nije sasvim logično?

Imate pravo, zaista jest.

Eto.

Uz recenzije raznih gadgeta nismo mogli ne primijetiti i razne DIY projekte. Koje projekte bi izdvojili kao najdraže?

Najdraže? Hm, interesantan izraz. Svaki projekt je 'drag', najviše u tome što unaprijed većinom nemam/o pojma što radim/o, ali i po tome što su rezultati svakog od tih projekata direktno mjerljivi pomoći raznih, vrlo kompleksnih metrika, kao što je, na primjer, pizza: Finoča pizze direktno je proporcionalna uspješnosti izrade krušne peći. Ako ignoriramo sve ostale faktore. Kojih ima hrpa. Uostalom, gle, pizza iz krušne peći, ispred kuće, u dvorištu. Svi ostali argumenti su nevažeći.

Volite li više pisati o gadgetima ili DIY projektima?

Teško je za reći. To su dva toliko različita svijeta da ne samo da bi trebali biti odvojeni na dva bloga, nego na dva odvojena Interneta, šta god to značilo, ili čak u dvije odvojene prostorno-vremenske dimenzije, kako bi bilo jednostavnije sagledati situaciju kroz teoriju struna. Gadgeti pružaju instantnu gratifikaciju, popularnu psihološku zamku sa kojom ne znam kako se hrvate danas vi, nešto malo sitno mlađi od mene, koji ste odrasli u takvome okruženju. Sa druge strane, u fizičkom svijetu, stvari su znatno sporije, potrebno je puno više strpljenja, upornosti, smirenosti, i rezultati nisu odmah u potpunosti vidljivi, ali dugoročno ostavljaju potpuniji oblik zadovoljstva. Dobar je primjer izrada krušne peći. Radite dva dana gladni da biste je završili, želite konačnu svoju prokletu pizzu, ali gle, ne može. Peć se tada suši na zraku nekoliko dana. Nakon toga, suši se laganim svakodnevnih sagorijevanjem, ponovno par dana. Pa krene kiša. Pa nema pizze. Prve pahulje snijega. Sa suzom u želuci gledate svoju tvorevinu kako samo postoji, poput nekakve Zen građevine, bez posebne svrhe, samo biva. Ali kada se konačno upogoni..

Koje DIY projekte možemo sljedeće očekivati, što je u planu za 2016.?

Prioritet su solarni kolektori za grijanje sanitарне vode, jer smatram da je prilično glupavo propustiti svu tu divnu količinu elektromagnetskog zračenja koja nam je dostavljena besplatno na kućna vrata iz obližnjeg fuzijskog reaktora. Naravno, poželjni su i fotonaponski moduli, ali zbog trenutne cijene off-grid sustava i intelligentnih RH zakona, to bude još pričekalo.

U planu je eksperimentiranje sa podzemnim staklenicama (Walipini), skladištenjem hrane u pasivnim sustavima, električni bicikl, rocket peći, prirodni bazen, naprava za filtriranje sjemenki, seedballs tehnologija, sustavi za sive vode, biomeiler grijajući.

Od DIY planiranja u trivijalnoj domeni promjene sustava, tu su izučavanje tranzicijskog pokreta, lokalnih valuta, energetskih zadruga, CSA-ova (community-supported agriculture), i sl.

Btw korisno pitanje, sada si to mogu iskoristiti kao podsjetnik i to-do listu koju mogu ignorirati po potrebi.

U kojim DIY projektima biste voljeli da se Vaši studenti okušaju? Prijedlog: radna snaga/pomoći u novom projektu u zamjenu za prolaz na Mrežama :)

Evo u planu su team-building radionice u ljetnom cijepanju drva, kopanju vrta, raznim navozima, i ostalim popularnim workout aktivnostima – kotizacije će biti prava sitnica!

Jeste li bili uzoran student (znamo da nisi) i jeste li, osim u STAK-u sudjelovali u još nekim izvannastavnim aktivnostima?

Ne znam koja je trenutno aktualna definicija 'uzornog studenta', pa ne mogu odgovoriti na prvo pitanje. Izvannastavnih aktivnosti je bilo poprilično, ali pošto nisam sasvim siguran što ovdje smijem izjaviti, iskoristio bih svoje pravo na šutnju petog amandmana zakona koji nema veze sa našim državnim zakonima i kao takvo nije moje pravo i ja se na njega ovim putem pozivam.

Što smatrate najvećim apsurdom današnjeg obrazovanja i jesu li stvari izgledale ljepše po tom pitanju kada ste Vi ne tako davno bili u ulozi studenta?

Uh. Učenje bi trebalo biti inicirano prirodnom ljudskom znatiteljom, trebalo bi biti zabavno, samoinicijativno, proaktivno i ispunjavajuće. Rijetko se priča o tome na koji način mozak uopće funkcioniра u smislu percepције, trajne memorije, asocijacija i sličnih faktora koji utječu na proces učenja. Apsurdno je da se takva tema u prevelikom broju slučaja ignorira. Sadržaj koji konzumiramo u

tom procesu u velikom je broju slučaja linearan i homogen, što je neprikladan oblik za kognitivne proceze, te donosi zamor, preopterećenje i stvara odbojnost prema nečemu što bi trebalo biti dio osobnog razvoja. Ta odbojnost, eventualno u kombinaciji sa raznim ličnostima nametnutih 'učitelja' koje susrećemo u životu i njihovih 'tehnika', sa vremenom se ukorjenjuje u podsvijest, te svaki oblik učenja postaje neprivlačan i stvara obrambeni cinizam, koji nažalost rijetko prerasata u kvalitetni sarkazam.

“Edukacija bi se trebala baviti prepoznavanjem i razvijanjem individualnih sklonosti i talenata umjesto razvoja vještina memorije, repeticije, slijepe poslušnosti i konformizma. Autoritet učitelja bi trebao biti uspostavljen na temelju stvarnih znanja, vještina i iskustava, a ne 'po defaultu.'”

Edukacija kakvu najviše poznajemo je uniformirana i masovna, i u našem trenutnom sustavu individualni pristup čini se daleko od mogućnosti realizacije. Zapravo, Sith metoda učitelja/učenika čini se kao idealna verzija individualnog pristupa edukaciji, što bismo u budućnosti mogli iskoristiti, recimo, umjesto bolonjskog procesa. Kompleksne teme trebale bi se moći prikazati na najjednostavniji mogući način, što je ujedno i dobra samoprocjena poznavanja srži takvih tema. Koliko god je moguće, stvari bi trebalo povezivati sa praktičnim znanjima i postojećim primjerima u fizičkom svijetu, pošto već forsiramo top-bottom proces učenja gdje često dobivamo nekakva rješenja, a ne znamo niti koji je problem. Ljudi bi se trebali naučiti razvijati racionalno, kritičko promišljanje, te sa perspektive neutralnog promatrača naučiti razdvojiti objektivnost situacije od subjektivnih, uprogramiranih, i emotivnih procesa. Kao što kaže mudri generator citača zvan Internet, ljudi treba učiti kako misliti, a ne što misliti. I usput izbaciti vjeronauk iz škola.

I uz temelje znanosti, dodati predmet „osnove korupтивnih procesa u teoriji i praksi“.

Također, absurdno je da u daleko većoj mjeri učimo znanja i vještine potrebne kapitalističkoj klasi za daljnju akumulaciju i centralizaciju kapitala nego što učimo ljudi znanja o primjerice funkcioniranju vlastitog tijela, uma, prirodnih procesa i struktura, uzgoju i pripremi hrane, nutricionizmu, osnovnih vještina za preživljavanje i sličnih 'sitnica'... kao da smo preskočili jedno cijelo poglavje temeljnih znanja i vještina primjenjivih u vlastitoj okolini i za vlastitu kvalitetu života, te odmah skočili na teme koje su uglavnom potrebne drugima.

Ekipa dr. Rob Hopkinса, suoasnivača tranzicijskog grada Totnes u Engleskoj, divno spominje termin beskorisne generacije u tom kontekstu:

„Those of us alive today have a very strong claim to being the most useless generation to ever walk the planet. We have forgotten how to cook, sew, knit, repair stuff, grow food, build soils and live thrifitly. Above all, we have lost the sense, that comes from having a wide range of skills, that we could turn our hand to anything, one of the key distinctions between resilient cultures/individuals, and non-resilient ones. Our schools and colleges teach very few of the skills a more resilient world will need, and young people no longer leave school with the 'can do' attitude that the coming years will demand.“

Što se tiče drugog dijela pitanja, u odnosu na danas, stvari nisu bile suštinski drugačije dok je moja generacija studirala – imali smo nešto više slobode u smislu pohađanja nastave i polaganja ispita, ali mi se također čini da je neke kolegije bilo puno teže položiti nego danas. Bilo je definitivno manje dostupnih materijala, i manje umreženosti.

Tradicionalno za kraj i od Vas očekujemo jedan dubokoumni savjet za studente (koji će vjerojatno pročitati i nastaviti svoj dan kao da ništa nije bilo, ali možda ih baš vi uspijete motivirati :D). Bring it on!

Motivirati za studij ili život općenito? Malo mi je glupavo svesti brojne individualne životne puteve na jedan dubokoumni savjet, ili self-help recept za garantirani uspjeh, što god 'uspjeh' danas općenito značio.

Ali hej, zašto ne bih sada izjavio nešto kontradiktorno jer mi je upravo pao na pamet kul citat:

“The secret of change is to focus all of your energy, not on fighting the old, but on building the new.”

Na stranu studiranje i cijela ta priča koju budete priveli kraju na način koji odaberete i eventualno prema okolnostima na koje ne budete mogli imati utjecaj, osobno smatram da je nastavak te priče važniji. Budimo realni, svijet u koji smo trenutno implementirani nije baš u najboljem stanju, i primjeri koje gledamo svakodnevno ne motiviraju nas na vrijednosti o kojima nas uče, te su zapravo u potpunim suprotnostima sa tim vrijednostima. Da li ćete biti dobra osoba u moru politikantstva, sebičnosti, zlobe, manipulacija, proračunatosti i ostalih ljudskih osobina, na kraju je vaša odluka; da li ćete se uklopiti u svijet za koji možda sumnjate da sa njim nešto ne štima, ili ćete se boriti protiv njega, ili ćete započeti vlastiti neovisni put i pokazati primjerom ono što smatraste ispravnim. Ja osobno mislim da nam je prijeko potrebna nova vrsta društva, drugačiji misaoni sklopovi i drugačije vrijednosti. Takva društva i zajednice više nisu utopija, ona se pojavljuju i funkcioniраju diljem svijeta u ovome trenutku. Na vama je da odlučite da li ćete biti pasivni konzument kojemu treba vodstvo i smjernice, ili ćete vodstvo pronaći u sebi i napraviti konstruktivnu devijaciju od puteva koji su za vas zacrtani.

Znate li što švedska grupa ABBA i FOI imaju zajedničko?

Mi znamo!

Nećete nikada vjerovati ako vam kažemo što je autor učinio nakon što je odustao od odlaska prema akademskim brlozima.

UREDIO

Mijo Lučić

AUTOR

Marko Petrić

Zamislite situaciju. Šećete se našim prelijepim gradom Varaždinom i sluštate svoje omiljene pjesme preko slušalica. Ugodno je toplo, nema nikakvih ispita taj tjedan i jedino što trebate napraviti još taj dan je otići na večeru. Odlučili ste se upiti prema akademskim brlozima gdje vas čeka ugodno društvo te dvosatno tračanje i pričanje najnovijih događaja s najboljim fren-dovima/frendicama. Negdje na pola puta čujete šum koji već dugo niste čuli. Cimer vam je opet podmetnuo najnoviju pjesmu od Lidije Baćić koji vi kao okorjeli metalac nikako ne možete slušati. Što bi vaši prijatelji mislili kada bi saznali da slušate takve stvari? Dok brže bolje brišete taj šum iz svoje predivne zbirke čujete u daljini jednu vrlo poznatu melodiju. Čuli ste tu melodiju valjda već sto puta jer vaš tata neprestano preslušava svoje stare ploče na gramofonu. „Tako je!“ - Usklinuli ste. „Pa to je pjesma od ABBA-e!“. „Metalac koji zna ABBAU, koja čudna kombinacija“ – mislite si glavu. Par puta ste se okrenili oko sebe dok niste shvatili da ta melodija dolazi iz Foi-a. Mislite si – „Povlačim ono što sam malo prije rekao, FOI i pjevanje, to je tek čudna kombinacija!“. Da li je ta priča san ili java, to je manje bitno. Bitno je da FOI stvarno ima svoj akademski pjevački zbor i već par tjedana drži svoje probe svaki tjedan. Za one koje misle da znaju pjevati i za one koji misle da ne znaju pjevati i za one... Zapravo za sve koji se žele zabaviti uz glazbu i dobro društvo preporučam da se jave dr. sc. Ivanu Malbašiću. Kako, kada i zašto je uopće osnovan zbor i zašto Lidija Baćić skriva ove još neotkrivene fotke saznajte u sljedećem odlomku.

Nekakva ideja o osnivanju pjevačkog zbora na FOI-u je egzistirala prije tri-četiri godine. Nažalost, to je ostalo samo kao ideja sve do prvog mjeseca ove godine. Rektor našeg Sveučilišta, prof. dr. sc. Damir Boras, donio je odluku o imenovanju mo. Josipa degl' Ivellia kao glavnog koordinatora programa Universitas Cantat. Ako guglate Universitats Cantat dobiti ćete neke poveznice vezane uz Poljsku koje baš i nisu deskriptivne niti poučne pa se držimo toga da to pred-

stavlja program svih programa (Internet) pjevačkih zborova odnosno predstavlja jedan veliki sustav koji upravlja svim događajima vezanim uz akademske pjevačke zborove unutar našega sveučilišta. Taj sustav organizira sastanke koji nama nisu toliko bitni, ali je važno napomenuti da su 3. ožujka 2016. godine na 2. sastanak tog sveučilišnog programa došli predstavnici 15-tak zborova i/ili pjevačkih ansambala koji egzistiraju unutar ZG sveučilišta, a ondje je bio i voditelj našeg zpora, dr. sc. Ivan Malbašić.

Kako je već bilo napomenuto ideja je već prije postojala, a sad je i naravno ostvarena. Dana 24. veljače 2016. godine dekan FOI-ja, prof. dr. sc. Neven Vrček, donio je odluku o osnivanju Akademskog pjevačkog zpora Fakulteta Organizacije i Informatike. U tom važnom dokumentu određeno je da će izv. prof. dr. sc. Nina Begičević Ređep postati prefektica zpora, a dr. sc. Ivan Malbašić voditelj i dirigent zpora. O voditelju zpora već dosta toga znamo jer je mnogima od nas držao nastavu, i znamo da se bavi organizacijom i menadžmentom, ali evo par detalja koje možda niste znali. Dr. sc. Ivan Malbašić je strastveni ljubitelj glazbe koji je oduvijek znao što želi. Zato nije čudno da je već imao iskustva s vođenjem pjevačkih zborova, i to upravo zborova mladih. Stoga ne čudi da je upravo njemu dan mandat da bude organizator i voditelj prvog pjevačkog zpora u povijesti FOI-ja.

Zbor je još u fazi početnog djelovanja pa ste svi vi dobro došli. Treba napomenuti da je zbor mješoviti te da nikoga ne diskriminiramo. Muškarci, žene, studenti, nastavnici, ljudi-gušteri svi ste vi dobro došli! Probe se održavaju jednom tjednom po dogovoru zporaša. Kako mi je rečeno, trude se biti što fleksibilniji s vremenom tako da izabrani termin pašte što više svima. Kakve pjesme točno pjevaju najbolje je da samo otidite na jednu probu i vidite/čujete. Prema onome što sam ja čuo mogu vam samo reći da su odlične!

good!

FOI

foi pjevački zbor je cool
foi pjevački zbor je zakon
foi pz probe
foi studentske novine ST@K

Pritisni Enter za pretraživanje.

Intervju s profesorom Goranom Hajdinom

Diplomski studij Informatika u obrazovanju

Tko su magistri/ce edukacije informatike?

Koliko se diplomanata zaposli u hrvatskim školama nakon završenog diplomskog studija Informatika u obrazovanju?

Dio diplomanata zaposli se u struci, dok se dio zaposli kao programeri, developeri te ovu diplomu uzimaju kao „rezervu“, no kad se zasite takvog posla nadaju se vratiti u osnovnu ili srednju školu te raditi s učenicima. Oni često imaju i viziju u kojoj školi žele raditi, te to uvelike ovisi i o zasićenosti nastavnika u tom mjestu. Čimbenik koji također utječe na radno mjesto je relativno mlad nastavnički kadar koji je već zaposlen u većim sredinama te je tamo malo teže naći zaposlenje jer na isto mjesto cilja veći broj nastavnika od kojih je dio već u sustavu pa imaju prioritet u zapošljavanju, ali područne škole rijede imaju kvalitetan nastavnički kadar, stoga je tamo takav kadar prijeko potreban.

Koliko se diplomanata zaposli van edukacijskog sektora? Gdje se zaposle diplomanti koji se uz svoju diplomu magistra/e edukacije informatike, odluče na neki drugi posao?

Profili su vrlo različiti, što ovisi o pojedincu, ali veliki dio diplomanata radi u privatnim tvrtkama, državnim službama ili otvore vlastite tvrtke. Ovdje se javljaju i razlike. Oni koji imaju status magistra/e informatike i oni koji su magistri/e edukacije informatike se mogu javiti na informatički natječaj, ali za nastavnički natječaj magistri/e edukacije informatike će imati prioritet pri zapošljavanju, dok će magistri/e informatike morati položiti dodatne predmete prema propisanom zakonu.

Koje su sličnosti, a koje razlike fakulteta koje nude ovakvu vrstu studija?

Što se tiče Sveučilišta u Zagrebu postoje tri fakulteta koja imaju nastavničko usmjerenje za informatiku, a to su Fakultet organizacije i informatike u Varaždinu, Filozofski fakultet u Zagrebu i Prirodoslovno - matematički

fakultet u Zagrebu. Naravno, postoje sličnosti i razlike. Zakonom je propisano 55, odnosno, 60 ECTS-a koji moraju biti iz područja pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičkog obrazovanja da bi se osoba mogla zaposliti u nastavi. Razlike koje se pojavljuju su razlike u kolegijima i naglasaka na njih, no sama struktura je slična i relativno usporediva. Međutim, na kraju se sve te osobe mogu prijaviti na isto radno mjesto u školi.

Je li netko od profesora ili diplomanata diplomskog studija sudjelovao u izradi Nacionalnog kurikuluma za nastavu informatike u osnovnim i srednjim školama?

Osobno sam sudjelovao na tehničkom i informatičkom području kurikuluma koje definira predmete tehničke kulture i informatike u osnovnim i srednjim školama.

Koliko se diplomanata zaposli u privatnom edukacijskom sektoru?

Svaka privatna škola koja ima verificiran nastavni plan i program od Ministarstva kao takva može održavati nastavu koja je priznata te za sve vrijedi isto. Moraju se zapošljavati nastavnici koji odgovaraju propisima koji su definirani zakonom. Naši studenti koji završe diplomski studij „Informatika u obrazovanju“ imaju prioritet pri zapošljavanju jer su oni magistri/e edukacije predmeta, dakle, informatike.

Dolaze li do Vas pojedinačne pohvale za rad profesora koji su završili taj diplomski studij? Što je sa stručnim ispitom koji studenti moraju polagati?

Dolazi jako velik broj pohvala i to ne samo iz škola. Mnogo pohvala dobivamo od ravnatelja i mentora. Pohvale koje smo dobivali odnose se na izvrsnost pripremljenosti nastavničkog kadra koji dolazi s FOI-ja i kao vrh pohvale bih istaknuo da mi na državnim stručnim skupovima prilaze viši savjetnici koji tvrde da su prisutnici s FOI-ja priznati i znani kao vrhunski pripremljeni. Što se tiče stručnog ispita kojeg polažu nastavnici

pripravnici, naravno da ima onih koji padnu, ali to je vrlo rijetko u usporedbi s drugim fakultetima gdje ima i onih koji po nekoliko puta padnu zbog čega gube svoja radna mjesta. Na FOI-u ulažemo trud u pripremu studenata za pismeni i praktični dio stručnog ispita. Ako se pristupnik drži onoga što je naučio šanse za pad su vrlo male i gotovo nikakve, stoga mi je jako dragو čuti izraze zadovoljstva ravnatelja, mentora, viših savjetnika i samih nastavnika koji su završili nastavniško usmjerjenje na FOI-ju.

Prema Vašem mišljenju, kakav je odnos konkretnog znanja nakon završenog preddiplomskog studija „Informacijski sustavi“ i diplomskog studija „Informatika u obrazovanju“?

Može se reći da sve ostaje isto, samo se tih 55, odnosno 60 ECTS-a preusmjerava u pedagoško-psihološko područje, a svi ostali ECTS-i ostaju u informatičkom području. Svaki student može svoj studij prilagoditi svojim željama i potrebama. Postoje tri strategije koje studenti mogu odabrati. Jedna je da upišu neko usmjerjenje i dodatno traže gdje mogu ostvariti dodatnu izobrazbu ili položiti certifikate. Druga opcija je dvostruki studij s dvije diplome, gdje smo imali nekoliko studenata koji se odluče na takvu strategiju, a treća je da se kroz izbornost vodi računa o više profilira te se na neki drugi način nadoknadi razlika u predmetima.

Priznaju li se položeni pedagoški kolegiji svugdje prilikom zapošljavanja?

Budući da je sadržaj tih predmeta univerzalan, u školama vrijede takvi predmeti. Međutim, ukoliko netko dođe u tvrtku koja nema veze s obrazovanjem i školama, vrlo vjerojatno će ta osoba raditi u timu, pohađat će ili održavati neku edukaciju, a to znanje će svakome dobro doći.

Što je s praksom diplomanata? Kakva je potražnja za informatičarima u školama?

Jako je velik naglasak stavljen na praksu. To je upravo ono što studenti traže. Pitaju se gdje će dobiti praksu, kakva će ona biti, hoće li se iz prve ruke naučiti što i kako raditi. U sklopu prakse studenti imaju metodičke vježbe u školama, dodatnu školsku praksu te praksu u posebnim uvjetima, gdje pri tome mislim na škole

u bolnicama, odgojno-obrazovne centre i centre izvrsnosti iz informatike kako bi se stvarno upoznali s radom. Oni ne dolaze i gledaju kako netko radi, oni drže stvarnu nastavu i sudjeluju, a mi ih vodimo kroz sve elemente prakse.

U sklopu našeg usmjerjenja sa studentima odlazimo u osnovne i srednje škole kako bi se kao magistri/e edukacije informatike pripremili. S obzirom da će se informatika sve više uvoditi dolazit će i do povećanja satnica, a time je i veći interes jer se otvara prostor za informatičare u školama. Nama je cilj da takav traženi kadar bude kvalitetan kako ne bi bilo tko obrazovao učenike u Republici Hrvatskoj.

Koje promjene želite uvesti u modul diplomskog studija „Informatika u obrazovanju“?

U samom konceptu diplomskog studija ne bih želio ništa mijenjati jer je to usmjerjenje koje je od samog početka planski napravljeno. Ovo usmjerjenje nema izazov koji nose neka druga usmjerena, a to je naslijede gdje su postojala neka druga usmjerena, nastavnici su se bavili određenim sadržajima na predmetima pa su gledali kako bi to uklopili u neko diplomsko usmjerjenje. Planski sastavljeni znači da se od početka pitalo što treba osigurati studentima, koje kompetencije i znanja te što je potrebno da oni to mogu ostvariti. Stoga imamo i vanjske suradnike koji primjerice dolaze s Filozofskog fakulteta iz Zagreba kao vrsni stručnjaci za svoje područje te time ostvarujemo bogatu suradnju što omogućava cjelovitost tog diplomskog usmjerjenja.

Jeste li uveli promjene u modelu uvjeta za upis diplomskog studija „Informatika u obrazovanju“?

Promjene su uvedene s obzirom na pravilnik na Fakultetu gdje su bili definirani određeni uvjeti koji su utjecali na smanjenje broja studenata, no to je sada izmijenjeno pa se očekuje porast broja studenata za diplomski studij „Informatika u obrazovanju“, ne samo zbog pravilnika nego i zbog velike kvalitete koju nudi spomenuti studij.

FOI injekcija adrenalina δ [je <-fe]

Sve veći broj studenata, iz prilike u priliku, privlači uzimanje doze FOI adrenalina. Ove akademske godine naši studenti mogu se pohvaliti s dva odlaska na paintball, a u planu je i treći zahvaljujući dobrom odazivu i odličnoj zabavi.

U „zimskom“ paintballu sudjelovalo je 25 ljudi, dok se za „proljetni“ odlučilo njih 50-ak. Trend rasta ovih brojki ukazuje nam kako se ova aktivnost stvarno sviđa studentima, čak se može naslutiti da je na putu postavljanja jedne od foi tradicija.

Drugu dozu adrenalina upotpunio je adrenalinski park, pa su studenti osim svojih vještina baratanja oružjem, neustrašivosti i timske komunikacije i kooperacije mogli iskušati granice svoje hrabrosti i strahova, okušavši se u nizu izazovnih poligona te ostalih adrenalinskih sadržaja.

Ispitavši iskustva studenata koji su bili na ovim događajima pokušali smo otkriti da li se radi o ovisnosti o adrenalinu ili pak nešto drugo privlači naše kolege na sudjelovanje u ovim „opasnim“ aktivnostima.

Većinu ispitanih privukla je čista znatiželja, možemo se složiti s kolegama da paintball sam po sebi zaishta, zvuči dosta zanimljivo. Druženje s kolegama i prijateljima drugi je na top listi razloga za prijavu. Nakon dobre zabave na prvom odlasku ispitani studenti odmah su odlučili da drugu priliku ne žele propustiti.

Kod paintballa sudionicima se najviše dopada gađanje lopticama, dogovor i izrada strategije s prijateljima te napetost same igre.

„Zadnja serija, na kraju sam prijatelja ravno u glavu pogodila, to je bilo odlično iskustvo. Runda samo što nije bila gotova, ja samo „bam“ u glavu, znak za kraj runde svirao je samo par sekundi nakon toga. Prezabavno.“

„Jednom sam ostao sam protiv trojice pa sam pobijedio. Ispala mi je cijela ekipa.“

Studenti uglavnom nisu imali zamjerke kod paintballa no i nekoliko navedenih spada u subjektivne zamjerke poput prekratke igre zbog dosta odazvanih te premalo municije odnosno potrebe za „štednjom“ paintball loptica da se ne dovede u neugodnu situaciju prazne puške.

Dok je većina rekla da bi definitivno preporučila ovakve izlete s na glaskom na paintball, posebno se istaknuo sljedeći komentar:

„Draže mi je kad je manje ljudi pa se više vremena proveđe u samoj igri. Ne bih htjela to preporučiti drugima pošto prvi put kad smo bili, bilo nas je manje, ako ja opet preporučim bit će puno više ljudi i opet neće biti toliko zabavno kao prvi put. Ne isplati se preporučiti ljudima.“

Od ponude adrenalinskog parka studentima se najviše svidio „zipline“, kojim su doslovno svi ispitani bili oduševljeni. Žao im je što se nije moglo više puta isprobati taj nalet adrenalina. Ostali sadržaji adrenalinskog parka nekim bili su prezahtjevni, a nekim nedovoljno izazovni. Složili su se da je u redu jednom isprobati jer

ima sadržaja za ispuniti cijeli dan, ali nisu smatrali da bi ponovili tu aktivnost.

Još jedna aktivnost koja je izazvala oduševljenje bio je ljudski stolni nogomet. Zabavan i smiješan epiteti su koje mu je većina dodjeljivala.

Za kraj predstavljamo „kratku“ izjavu jednog preduševljenog kolege. „Kao dijete često sam se igrao s društvom rata i sličnih igara pa nema onda bolje nego to ponoviti kad si stariji i to u puno boljim uvjetima, gdje se lako vidi tko je pogoden, a tko ne. Tako zainteresiran nisam niti trenutka okljevao čim sam video prijave za paintball. Da sve bude još bolje na prvom paintballu moja ekipa pobjedi. Zato sam se prijavio i drugi put da vidim je li stvar u sreći ili nečemu drugom kad gle čuda moja ekipa opet pobje-

di. Valjda sreća nije jedini faktor. Ja sam jednostavno toliko oduševljen paintballom da nema tih riječi koje bi to moglo opisati nego jednostavno bih svima poručio „odite i probajte“. Jedina loša stvar ako se ona uopće može tako nazvati je da vam vrijeme prebrzo prođe, pa se čini puno kraće nego što zapravo traje. Ali sutradan, pogotovo mi ne sportski aktivne osobe, po upali mišića budemo svjesni koliko je to zapravo trajalo. Za razliku od prvog puta sada smo uz paintball imali priliku uživati u adrenalinskom parku, koji na mene nije ostavio neki posebni dojam, ali to može biti i u tome što se tu nismo natjecali pa od moje strane nije bilo natjecateljskog duha. U

svakom slučaju preporučujem da se proba pogotovo zipline i ja također znam da čim FOI ponovno nam pruži priliku da ću opet posjetiti Accredo Centar.“

Teško je ne zaključiti da studenti stvarno uživaju u adrenalinskim aktivnostima s naglaskom na paintball. Da li ćete se i vi idući put odlučiti na dozu adrenalina i zabave, ostavljamo vam da sami razmislite.

2 kotača legalna na Korzu, krivac "Tour of Croatia"

Zvuk pedala namamio ljude na Korzo, Varaždinci opravdali status 'grada bicikala'

Od 19. do 24. travnja 2016. godine održavala se međunarodna biciklistička utrka „Tour of Croatia“. To je tek druga godina u nizu da se ovaj biciklistički spektakl odvija u Hrvatskoj. Podijeljena na šest etapa, točnije šest kraćih utrka, prolazi raznovrsnim dijelovima Hrvatske pa velike zvijezde svjetskog biciklizma koje sudjeluju, ali i još brojniji gledatelji prijenosa utrke mogu uživati u brojnim lijepotama naše zemlje.

Grad Varaždin dobio je tu čast da bude domaćin cilja prve etape ciklusa čiji je start bio u Osijeku. U cilj postavljen točno na Korzu, ispred zgrade Fakulteta organizacije i informatike dovezao se

Talijan Giacomo Nizzolo osvojivši etapu i preuzevši vodstvo u ukupnom poretku. Ostatak biciklista došao je u očima običnog promatrača izrazito neznatno poslije njega. Na trgu je vladala uzavrela atmosfera brojne publike u kojoj se moglo uočiti dosta varaždinskih studenata. Gledaoci su bili izrazito entuzijastični te se navijačka podrška pružila ravnomjerno svim biciklistima.

Utrka je prošla kroz više od sto gradova Hrvatske, a kraj finalne etape nalazio se u Zagrebu. Jedna od stvari koja nam je izvukla osmijeh na lice je to što je nekolicina naših kolega studenata pružila volontersku podršku pri organizaciji i

održavanju ovog eventa. Smatramo da je održavanje ovakvih događaja u Varaždinu iznimna prilika za promociju grada, ali i omogućavanje varaždinskim studentima prisustvovanje na kvalitetnim sportskim događanjima.

U svakom slučaju, lijepo je bilo vidjeti pedaliranje bicikla legalno na Korzu.

Poslovna avantura u *Danskoj*

Saznajte sve o životu jednog studenta iza Danskih vrata

Ulaskom Republike Hrvatske u Europsku Uniju, Danska je postala najpoželjnija destinacija studenata. Procjenjuje se da je u Danskoj trenutno više od 700 hrvatskih studenata, a jedan od njih je i student FOI-a, Zoran Kos, koji je trenutno na praksi u gradu Aalborgu. Tijekom kratkog odmora u Varaždinu, uhvatio je dovoljno vremena i ispričao nam svoju priču.

Pronalazak prakse

Praksu sam tražio preko studentske međunarodne organizacije AIESEC. Prijateljica iz AIESEC-a mi je poslala poveznicu prakse u Danskoj i predložila da se prijavim. Cijelo traženje prakse se odvijalo preko Opportunities portala koji je ujedno njihov besplatan službeni portal. Nakon dva tjedna intervjuja i rješavanja zadataka, tvrtka se odlučila baš za mene i primljen sam kao praktikant.

Dokumenti

Za odlazak mi nije bila potrebna putovnica, dozvola o radu ni ostali slični dokumenti s obzirom da smo dio EU. U Dansku sam otiašao samo s jednim papirom, a to je AN (Acceptance Note) koji potvrđuje moju praksu u tvrtki. S AN-om sam došao u tvrtku, potpisao ugovor i s njim rješavao daljnje papire. Ne znam može li se to uopće nazvati papirima jer jedino što sam trebao napraviti je otići u banku i izraditi yellow card. Yellow card je osobna, zdravstvena, zapravo sve od dokumenata što vam je potrebno za život u Danskoj. Očekivao sam muku sa papirima, a bio sam gotov za manje od pola sata.

Putovanje

Aalborg ima svoju zračnu luku, ali iz Hrvatske ne postoji direktni let, potrebno je barem jedno presjedanje. Putujem direktnim letom do Kopenhagena pa 400km vlakom do Aalbora.

Smještaj

Živim u stanu koji mi je prije dolaska pronašao AIESEC u Aalborgu. Stan dijelim sa dva cimera, a to su Tunižanin i Kamerunac koji su također na AIESEC praksi. Stan ne plaćam mnogo s obzirom da svatko od nas ima svoju sobu, a od posla mi je udaljen otprilike 25 minuta autobusom.

smještaj

Praksa

Perfion je tvrtka u gradu Aalborgu koja me velikodusno primila na praksu, a zauzeo sam mjesto .NET developer. Praksa traje godinu i pol, a nakon toga ću najvjerojatnije potpisati ugovor za stalno. Cijeli tim je vrlo susretljiv i ljubazan, a razgovor se odvija na engleskom jeziku. Nikad se ne radi prekovremenom. Pogodnosti u tvrtki su velike, svaki dan imamo plaćeni doručak, a jednom mjesecno i masažu kako bi se opustili. Perfion zaista brine o svojim zaposlenicima te se trudi držati ih motiviranim i zadovoljnima.

putovanje

praksa

Hrana

Teško se naviknuti na Dansku hranu jer oni sve vole dodatno zasladiti, čak im je i riba slatka. Inače su poznati su po slanini (špeku), maslacu, raznim sirevima i pivu. Njihov poznati specijalitet je otvoreni sendvič koji se radi od raženog kruha, a ja se osobno često volim zasladiti kolačima.

Zabava

U Aalobrgu se može dobro zabaviti, ulica duga 120m ispunjena je samo noćnim klubovima. U svakom klubu svira drugačiji tip glazbe pa se nađe za svakog ponešto. Ono što me čudi u svemu tome su boje klubova te odjeća Dankinja i Danaca. Sva svjetla unutar klubova su plave boje, a odjeća crna kod oba. Po pitanju njihove osobnosti dosta su povučeniji od Hrvata, ali nakon par pića se opuste i uživaju. Često turistički putujem po Danskoj, a i inozemstvom pa mi zabave zaista ne nedostaje.

Cijene

Većina Hrvata bi se šokirala cijenama u Danskoj, s obzirom na visok životni standard i cijene moraju biti više. Tako ćete kavu platiti između 35 i 55 kuna, najjeftinije pivo 50 kuna, a ukoliko želite jesti pravi danski kruh morat ćete izdvojiti više od 50 kuna. Cijene stanova su pristupačne ukoliko imate cijene, a iznajmljivanje kuća je ipak preskupo.

Random facts

Primijetio sam par stvari koje se nikako ne mogu poistovjetiti s Hrvatima. Na svakom koraku ulica mogu se pronaći Danske zastave. Također, nikad ne pozivaju ljudе u svoje domove jer vole privatnost.

Zoran Kus

zabava

aalobrg

Jeste li znali?

Danska ima najveći postotak zaposlenosti u Evropi, čak 70%.

U 2012. godini Danci su proglašeni najsjajnjom nacijom na svijetu

Po indeksu kvalitete života Danska je na samom vrhu, po izračunu imaju 183 od 200 maksimalnih bodova

Prosječna mjesecna zarada u Danskoj je 2500€

Velik dio svojih plaća Danci daju za porez

Vodič kroz razmjenu

Ok, semestar je pri kraju i uhvativši se u koštač s obvezama koje fakultet nosi shvatili ste da imate viška vremena i da se možete posvetiti nečemu što vas je oduvijek zanimalo? Ako ste oduvijek htjeli putovati, posjećivati različite gradove, naučiti strane jezike i upoznati izazove s kojima se susreću studenti na stranim studijima – MultiKulti je tu da vas upozna s tom, nadasve raznolikom temom i ispunji putovnicu sa štambiljem više.

„We wander for distraction, but we travel for fulfillment“

- Hilaire Belloc

Za početak bitno je razbiti najčešće predrasude koje si studenti stvaraju kod razmišljanja (koje vodi odustajanju) o razmjeni/praksi/sudjelovanju na inozemnim simpozijima:

1.

Za prijavu na natječaje najčešće je potrebno priložiti životopis na stranom jeziku. Nemoj odmah odustati ako ne znaš kako se kaže (a kamoli piše) preddiplomski studij jer nisi slušao prof. Kovačić kad je trebalo nego potraži pomoć nekoga tko zna, a da ti stvar bude malo stručnija, obrati se CPSRK timu (to je onaj lik šta fotografira na predavanjima, i da – stvarno je tu za studente).

2.

Nakon što se pregleda tvoja prijava, biti ćeš pozvan na intervju, vjerojatno na istom tom stranom jeziku. Pošto ti je životopis pomogao napisati neko stručan, na intervjuu si sam na svome. A strani jezik pričaš malo bolje od ‘pipil mast trast as’. Ni tu ne odustaj - nabadaj, pričaj, snađi se i ono najbitnije- oni ljudi što su strogi na intervjuu razumiju da ne komuniciraš svakodnevno na stranom jeziku i nisi ni prva, a ni posljednja osoba koja nije odma izrecitirala diplomatski odgovor.

3.

Na natječaje za razmjenu/praksu/simpozije mogu se prijaviti samo odlični studenti. Ok, priznajemo, svaki natječaj ima svoje uvjete, ali u najmanjem postotku ima onih koji traže odlične studente. Ne, ne traže se odlični studenti, nego redovni i dovoljno odgovorni i motivirani da prihvate taj izazov.

4.

Skupo je. Svaka prilika za razmjenu nudi pokrivanje barem dijela troškova, bilo smještaja, đeparca, putovanja i slično. Najčešće se troškovi pokrivaju u obliku stipendije (ako se radi o razmjeni/praksi) ili u obliku sponzorstva (ako se radi o seminaru nešto kraćeg vremenskog perioda). Kad si malo izračunaš, ne košta te ništa više od onog što ti mama uplaćuje mjesечно za stanarinu i đeparac u Varaždinu.

Sad kada smo probili led, istražiti ćemo organizacije i programe koji nude ove prilike. Jedan od najpoznatijih programa je ERASMUS+. To je program Europske Unije za obrazovanje, ospozobljavanje, mlade i sport, a ciljevi su poboljšanje vještina i zapošljivosti te modernizacija obrazovanja, ospozobljavanja i

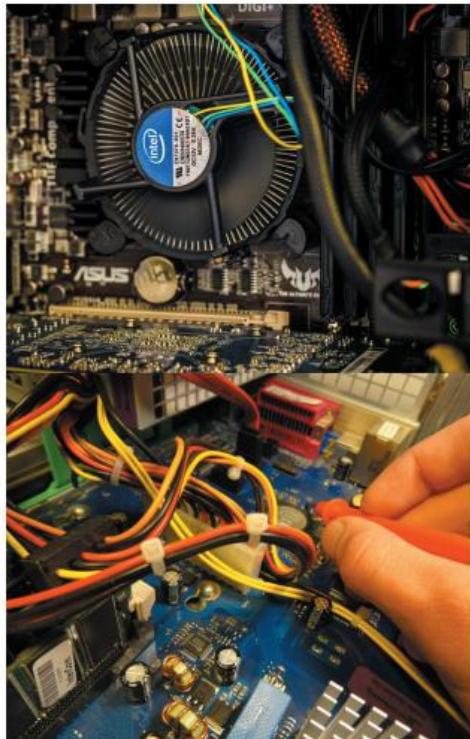
zapošljavanja mladih. Za sva pitanja oko programa, aktualnih natječaja obratite se Uredu za međunarodnu suradnju gdje ćete dobiti sve potrebne informacije.

Nadalje, moramo spomenuti AIESEC – najveću međunarodnu studentsku organizaciju prisutnu u 125 zemalja koja broji preko 100.000 članova. AIESEC Varaždin ima ured smješten na FOL-ju i nude 3 vrste međunarodnih stručnih praksa, a više o njima možete saznati na njihovoј službenoj FB stranici.

www.heysuccess.com kao organizacija pomaže studentima da se globalno regrutiraju kroz najveće svjetsko središte programa (studentski događaji, stipendija, prakse, natjecanja, ranih projekata i stručnih diplomske programa).

I za kraj, pozitivne strane razmjene/prakse – iskustvo, druženje, učenje, snalaženje u različitim situacijama i sve ono što smo do sada saznali iz različitih intervjuja u dosadašnjim brojevima. Ako imalo razmišljate o putovanjima i avanturama – iskoristite prilike koje vam studentski život pruža.

NEKA VAS RAČUNALO NE KOČI U RADU!

Kod nas ne postoje skriveni troškovi...

SFERA 8 IT

Tim mlađih stručnjaka specijaliziranih za IKT sa širokim spektrom znanja u IT industriji.

SERVIS

Neispravne dijelove popravljamo ukoliko je to moguće prije nego naručujemo nove.

ODRŽAVANJE

Specijalizirani smo za održavanje računalnih sustava u malim i srednjim poduzećima.

SAVJETOVANJE

Prilikom nabave IT opreme savjetujemo onu koja je ekonomski najisplativija za klijenta.

O NAMA

Sfera 8 IT d.o.o. za informacijske tehnologije je tvrtka koja se nalazi u Varaždinu. Naša glavna djelatnost je popravak računala, uz koju pružamo i široki assortiman drugih usluga za koje nam se možete obratiti s punim povjerenjem.

STUDENT SFERA!

Ako si student, dobro si došao kod nas! Osim što tražimo studente za honorarne poslove, pružamo im priliku za stručnim usavršavanjem kroz program obavezne prakse. Uz to, voljni smo pomoći prilikom izrade studentskih radova kroz stručno savjetovanje, ali i popustom na popravak i nabavku računalne opreme.

KAKO RADIMO

Povjerenje naših klijenata nam je najbitnije te stoga prilikom dolaska u servis klijente upućujemo u sam proces popravka. Prilikom ostavljanja računala klijent potpisuje radni nalog te je unaprijed upućen u cijenu popravka i nema skrivenih troškova.

JOIN US!

Kako se bavimo širokim assortimanom usluga, tako konstantno tražimo mlade ambiciozne osobe kako bi pojačale naš tim. Uvijek smo u potrazi za programerima, raznim developerima, dizajnerima, sistemašima i securitašima kao i content kreatorima te copywriterima. Ako se prepoznaješ, javi se na posao@sfera8it.hr

**GDJI
EKONC**

KE JE DOMIKA?

Inspirativna priča našeg alumnija Marija Milutina

Kada **hobi** postane **posao**

Svi smo oduvijek željeli raditi ono što najviše volimo, ali odrasli su nas naučili kako treba biti realan i završiti škole. Možemo li ipak zarađivati igrajući igrice? Mario Milutin nam poručuje sljedeće:

„*Što želiš biti kad odrasteš?*“ – Pitanje koje nam se povlači od malih nogu. I dok je u djetinjstvu to bilo puko maštanje, u adolescenciji daleka budućnost, za studente je to često pitanje o kojem većina i ne razmišlja previše do trenutka u kojem bi već trebali znati odgovor na njega.

Kada bih se sada prisjetio svojih odgovora na ovo pitanje kroz razne faze života, to bi do faksa bile uobičajene dječje želje – od „Astronaut! Vatrogasac!“ u najmlađim danima do „Poznati glazbenik!“ u kasnijim fazama odrastanja. Međutim, nisam se potrudio usmjeriti se u tim pravcima. Da sam uistinu htio postati glazbenik, slobodno vrijeme bih umjesto pred ekranom i igricama provodio u garaži svirajući i uvježbavajući se.

„*Estari, ajmo se zaletiti đir do grada, popit' piće, malo se zabaviti!*“ – „*Ma ne mogu sad, taman sam u promocijama, treba to sad odigrat' dok sam zagrijan.*“ Malo tko mi je vjerovao da mi više zabave može priuštiti soliranje ispred ekrana, beskonačno lutanje po fantasy svijetovima i dopisivanje sa ljudima iz različitih dijelova svijeta. Da budem iskren, u nekim trenucima ni sam nisam bio siguran u to. Znalo mi se pojavitи pitanje - pa jesam li ja možda nenormalan što virtualni svijet radije mijenjam za stvarni? Onda bih započeo novi game i sve nedoumice bi nestale. Dakako, uživao sam.

Sa svojih 18 godina sam trebao napraviti malo veći korak prema odgovaranju na početno pitanje iz teksta – trebalo se upisati na faks. Do tada mi je već bilo jasno, igre su bile jedino što me uistinu zanima-

lo, pa sam koristeći osnovnu srednjoškolsku logiku (igre se igraju na računalima -> igre se programiraju -> programiranje i računala -> pa ja zasigurno moram upisati informatički faks!) odabrao upravo FOI kao nastavak svog obrazovanja. Stigao sam na prva predavanja u potpunosti spreman naučiti sve o specijalnim efektima, animacijama i logici za izradu igara, kad ono PLJUS – „bistabili su sekvencijski sklopoblablala...“. Pa dobro, mislio sam si, ovo će mi vjerojatno pomoći da kasnije shvatim neke stvari, od nečega treba početi. Odem nakon predavanja na FOI planer, da vidim malo što me kasnijih godina čeka, valjda ima negdje neki Unreal Engine kolegij. Aha, moš si mislit'. Programiranje 1, Programiranje 2, Programsко inženjerstvo... OK, ima potencijala, jednog dana ću možda i znati napraviti svoju vlastitu igru!

Međutim, nije bilo lagano natjerati se da učim stvari koje mi se nisu činile toliko interesantne. Daleko zanimljivije od proučavanja kako funkcioniра bubble sort algoritam je bilo proučavanje koliko damage-a može heroj napraviti sa svojim spellom. U skladu s tim su bile riješavane i obaveze na fakultetu – sve u zadnji tren. „A mislia sam ranije krenit učit al' su baš prije tri dana odlučili izbacit novog heroja i gotovo sad, trebalo se izvježbat.“ I onda što se nauči između dva gejma, nauči se... Ostalo se riješi na ispitu.

I tako su mi prolazile godine na faksu, prva, druga, ponovno druga, treća, kad jednog dana vidim obavijest na FOI facebook stranici – „Dani otvorenih vrata u Nanobitu i APIS IT-u“. Nanobit, kažeš? Čuo sam već prije ponešto o njima, znao sam da izrađu-

ju mobilne igrice pa mi se to učinilo kao izvrsna prilika da ako ništa drugo, barem vidim kako „dišu“ ljudi koji zapravo rade u toj industriji.

A u nekom ludom scenariju, tko zna, možda se i zaposlim tamo?

Nažalost nemam dovoljno prostora za cijeli taj ludi scenarij ali da, ta jedna relativno nasumična odluka mi je pružila priliku da pokažem svoje mogućnosti u okruženju u kojem se osjećam „kao kod kuće“. Sada dok sam počeo raditi shvaćam zašto bi mi bolje došlo da sam proučavao bubble sort algoritam,

ali kada pogledam s druge strane, možda bi me to udaljilo od cilja prema kojem sam cijelo vrijeme išao (možda i nesvesno, ali sam išao).

Suma sumarum, ljudi danas u prosjeku provode 8 sati dnevno na poslu. Ako se zamislite da 8 sati dnevno radite ono što inače radite u svoje slobodno vrijeme, ispadne da već cijeli svoj život radite i da ste (vjerojatno) vrlo uvježbani u tome. Ako još tome dodate činjenicu da uživate u tome, upravo ste definirali savršenog radnika za tu vrstu posla.

A sada me ispričajte, počinje mi gejm...

Studentska prava

UREDIO

Goran Alković

Studenti kao akademski građani imaju određena prava, koja značaju za svaku državu varirati. Neka su zajednička, neka ovise jeste li redoviti ili izvanredni student. Međutim poznajemo li mi kao student svoja prava dovoljno? Imamo li ih previše ili pak premalo? U ovom članku vas želim uvesti i pokazati koje su sličnosti ali i razlike između prava redovnih i izvanrednih studenata, te koliko uostalom razmišljamo o svojim pravima, i na koncu koliko bi zapravo trebali to imati na umu.

Svi studenti zaslužuju dobar i kvalitetan studij i obrazovni proces koji je određen studijskim programom. Također svi studenti mogu sudjelovati u raznoraznim stručnim i znanstvenim radovima koje organiziraju visoka učilišta. Konzultacije, bez kojih mnogi od nas nebi mogli, pa tako i mentorски rad su jednako važni i pravo svakog studenta bez obzira na vaš status.

Pravo koje svakako smatram najvažnijim je sloboda mišljenja i djeljenja stavova tijekom predavanja, seminara, ali i ostalim aktivnostima koje uključuju nastavu na visokom učilištu. Isto tako, jedno od bitnijih prava je i sloboda korištenja sveučilišne knjižnice i druge izvore informacija prilikom učenja, pisanja seminarskih, završnih ili mnogih drugih radova. Ukoliko sveučilište dozvoljava i takav im je statut, dozvoljeno je upisivati kolegije iz drugih programa. Naravno, smijemo sudjelovati u radu brojnih studentskih organizacija.

Sveučilišne ankete su samo jedan dokaz kako se između ostalog, imamo pravo izjasniti o kvaliteti održavanja nastave određenog kolegija, te također imamo pravo ocjeniti i kvalitetu rada predmetnog nastavnika. Možemo i dati pritužbu ukoliko dođe do povrede nekog od naših prava predviđenih zakonom ili općim aktima visokog učilišta. Isto tako, dozvoljeno je mirovanje studentskih

obaveze za vrijeme služenja vojnog roka, trudnoće, te vremenu duljih bolesti. Pa s tim i zaključno imamo pravo na odgovarajuću psihološku i zdravstvenu pomoć u studentskim poliklinikama ili drugim zdravstvenim ustanovama.

Međutim, poštuju li profesori naša prava ili čine ono što ih je volja? Istina je ta da neki profesori i asistenti ulažu u dobru komunikaciju i potiču na kvalitetan radni odnos među studentima, dok tu postoji i drugi dio slike koji se baš i ne bavi previše pitanjem tog tipa.

Smatram kako bi se studenti morali više boriti za svoja prava i nastojati da ih profesori više poštiju, ma koliko god to ponekad bilo i teško. Iako imamo mnogo raznovrsnih prava (poput prehrane, pravo na dom i slično), kada je riječ o izvođenju nastave trebamo se svi ujediniti i boriti za ono što je naše.

Projekt kojeg predvodi FOI će potaknuti unaprijeđenje postojećih studijskih programa

FOI predlaže standard kvalifikacija za informatičku struku.

Koja zanimanja stječete završetkom nekog od studija na FOI? Što je jedan od najvećih indikatora problema zapošljivosti? Odgovore možete pronaći u kolumni!

Poslodavci i sami studenti, kad zaplove poslovnim vodama otkrivaju kako je visoko školstvo često nedovoljno praktično i u raskoraku s potrebama vremena. Akademска zajednica upućuje alarm javnosti o odlasku mladih iz države. Zanimljivo bi bilo čuti argumente o njihovom trudu da se radna snaga zadrži. Učestala politizacija svakog strateškog elementa društva koji je od iznimne važnosti, dovodi do tapkanja u mjestu i kašnjenjem za prilagodbom i aktivnim učešćem u kreiranju trendova. Ne treba nas iznenaditi snažni val politikantskih komentara na prijedlog Cjelovitog nacionalnog kurikuluma. Banalnost funkcioniranja obrazovnog sustava se npr. očituje u ažuriranosti udžbenika, gdje se primjerice udžbenik povijesti ažurira češće od udžbenika informatike.

Uvođenje trostupanjskog studija uvelo je pomutnju u sinergiji gospodarstva i programa visokih učilišta. Poslodavci nisu kadri precizno definirati što žele, a obrazovni sustav nema preciznu sliku za koga obrazuje. Suočavamo se i s velikim brojem populacije koja odbija koristiti tehnologiju iz straha. Možemo to nazvati jednom dozom primitivizma. Takvo društvo odgaja pojedince koji ne razumiju nužnost za informatičkom pismenošću.

Manjak svijesti našega društva da se tehnologijom na korisničkoj razini može postići jedan daleko veći potencijal od samog dopisivanja na facebook-u ili slušanja glazbe Youtube-u što rezultira s iskrivljenim prikazom informatičke pismenosti nacije. Dobar primjer koji potvrđuje upravu tu tezu je smještanje kupovine putem e-baya ili amazona u kategoriju za napredne korisnike dok primjerice u ostalim zemljama Zapadne Europe to sigurno spada u same osnove korištenja računala i interneta. Ta iskrivljena slika nije nimalo bezazlena ako ju promatramo s više stajališta. Ona predstavlja naš cjelokupni strah prema svim novim tehnologijama te naše sustavno odbijanje činjenice da smo mi samo jedna mala riba u moru. Dok cijeli svijet podiže svoju informatičku pismenost te uvodi programiranje u škole mi se pravimo ludi i trudimo se što

više izolirati od cijelog svijeta kao da možemo sami po sebi opstatи. Dnevno-političke prepirke svakako nam neće pomoći oko rješavanja zadane problematike. Šutnja od strane studenata nam produžava agoniju. Jedna je stvar sigurna, a to je da naši najbolji umovi odlaze a mi se niti ne trudimo ih zadržati.

Nije točna teza da ne postoji dovoljan interes za upis studija informatike i računarstva. Interes za naš fakultet svake godine je u porastu. Međutim, je li glavni uzrok tomu u nedostatku registra zanimanja? Taj problem se ne rješava samo povećanjem kvota na studijima. To je i pokazala praksa u naprednjim državama Europske Unije, gdje je sustav u tom slučaju izbacio isti broj stručnjaka kao i prije zbog nekvalitetnog predznanja. Problem koji je zapravo višedimenzijski, možemo definirati i kao nesposobnost sustava da aktivira profesore u osnovnim i srednjim školama da odgovore izazovima i promjenama u ICT sektoru i sposobnosti mlade generacije sa potrebnim predznanjem za kvalitetnije studiranje. Međutim, svakako je vidljiva nesposobnost visokog obrazovanja da proizvede potreban broj intelektualaca prema potrebama tržišta. Iako postoji određeni broj nezaposlenih IT stručnjaka, to je zanesljivo u odnosu na nadolazeći deficit stručnjaka na zahtjevnijim programerskim pozicijama što implicira potrebu za uvozom radne snage. Poteškoće sa kojima se suočava radna snaga koja nema posla na ICT tržištu očituju se uglavnom u zastarjelosti vještina.

Jedan od najvećih problema sa kojim se suočavaju uspješne ICT tvrtke je upravo odlazak kvalitetnog kadra u inozemstvo. Vrsni informatički stručnjaci odlaze iz domovine uglavnom iz ekonomskih razloga. Svi poslodavci se slažu u tome da je teško u plaćama konkurirati zapadnim tvrtkama. Taj problem ne mogu riješiti same tvrtke niti udruženja poslodavaca. Država bi trebala aktivno reklamirati prednosti koje nudi rad u svojoj domovini. Prednost ipak imaju dnevno-politička prepucavanja. Stoga tvrdim da bi uvoz radne snage iz EU bio dobar znak da je hrvatski ICT kvalitetan i potoran za investicije.

FOI je nositelj projekta „Stand4INFO“, koji razvija visokoobrazovne standarde zanimanja, standarda kvalifikacija i studijskih programa na osnovama Hrvatskog kvalifikacijskog okvira (u dalnjem tekstu HKO) u području informatike. Projekat financira EU. Projekt će potaknuti unaprjeđenje postojećih studijskih programa. HKO kreiran je na osnovi kategorizacije Europskog kvalifikacijskog okvira (EQF) i Kvalifikacijskog okvira Europskoga prostora visokog obrazovanja (QF-EHEA). Jedan od vidljivih problema kojeg bi trebao riješiti novi HKO, je usklađivanje obrazovanja sa potrebama tržišta rada. HKO bi trebao omogućiti veću mobilnost u svrhu dalnjeg učenja i stvaranje preduvjeta za vrednovanje i priznavanje neformalnog učenja. Što znači da će industrijski certifikati vrijediti više. Zamišljeni ciljevi HKO-a bi mogli omogućiti veću transparentnost i kvalitetu studija prilagođenim tržišta rada.

Laički rečeno, standard propisuje što sve mora znati netko tko želi takvu kvalifikaciju odnosno diplому. Osoba s takvom kvalifikacijom može se zaposliti na različitim radnim mjestima i obavljati različita za-

Stand4INFO

„Stand4INFO“ naziv je projekta kojeg predvodi FOI u partnerstvu sa Sveučilištem u Rijeci i realnim sektorom

nimanja. Standard predlaže da primjerice magistar informatike sigurno može obavljati zanimanje "arhitekt sustava" i "poslovni analitičar", što nikako ne znači da se ista osoba ne može zaposliti na drugim sličnim radnim mjestima ili obavljati druga srodnna zanimanja kada ona budu predložena u Registru HKO-a. Nepotpun registar zanimanja je jedan od najvećih indikatora problema zapošljivosti u cijelom gospodarstvu RH.

Projekt definira potrebno znanje, vještine i ishode učenja za informatička zanimanja razvojnog inženjera, arhitekta sustava, analitičara sustava i poslovnog analitičara. Precizno su definirani standardi prema kojima će se ova zanimanja vrednovati u realnom sektoru. Tako primjerice prvostupnik informatike na FOI-u će biti klasificiran kao razvojni inženjer i analitičar sustava. Svaki stupanj na našem fakultetu će imati dvije klasifikacije. Magistri informatike će biti arhitekti sustava i poslovni analitičari.

Rezultati će moći biti vidljivi tek za nekoliko godina, kada će doći do potrebe za uvozom informatičkih stručnjaka iz inozemstva. Javnost čudi uspjeh ICT sek-

tora u Rumunjskoj. Posrijedi je jednostavna politička odluka da se za ICT sektor ukine porez. Da, ni više ni manje. Već vidim potrebu za referendumom. „To je

nepravedno“. Rezultati u Rumunjskoj su vidljivi i mogli bi dobro profitirati iz toga što ih se često navodi kao primjer za jačanjem informatičke grane u gospodarstvu. Kada je u pitanju kvaliteta obrazovnog sustava, Finska uljeva status primjera za sve zemlje. Može li Hrvatska pronaći granu kojom bi mogla postići takav efekt globalnog primjera?

Nedavno je Rektorski zbor Sveučilišta u Zagrebu predložio ukidanje zakona o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru. Po rektorovim tvrdnjama Zakon o hrvatskom kvalifikacijskom okviru nije usklađen sa Ustavom RH po člancima 3., 65. i 67. Prema HKO-o, i prema praksama u gotovo svim zemljama EU, sveučilišni i specijalistički studiji pripadaju istoj 6. razini kvalifikacije i time se izjednačavaju. Po mom mišljenju veću štetu bi napravila razlika u kategorizaciji u odnosu na ostale zemlje članice EU.

Mladima treba garancija da ih sustav neće kočiti u njihovom napredovanju za razliku od trenutačnog stanja gdje je upravo suprotno. Smatram, da bi mladi trebali više učestvovati u politici kako bi mogli ostvariti svoje ciljeve i potrebe u konačnici. Fakulteti koji se bave informacijskim znanostima upravo najviše pate zbog ovoga tromog sustava koji je jako podložan entropiji. Profesori imaju svoje radno mjesto. Mi se za to moramo izboriti!

FRIŠKA PRIČA OD NAŠEG VJERNOG NOVINARA

Kako se ponedjeljak u samo 3 sata pretvorio iz pomalo dosadnog u genijalan dan

Dronovi, Nikola Tesla, predivan dan. Zvuči nepovezano ali nije!

Koji je najmanji broj? **Titanic!**

Jednom jako davno... **prošli ponedjeljak!**

Kako je dron izumio Nikolu Teslu i mozak?

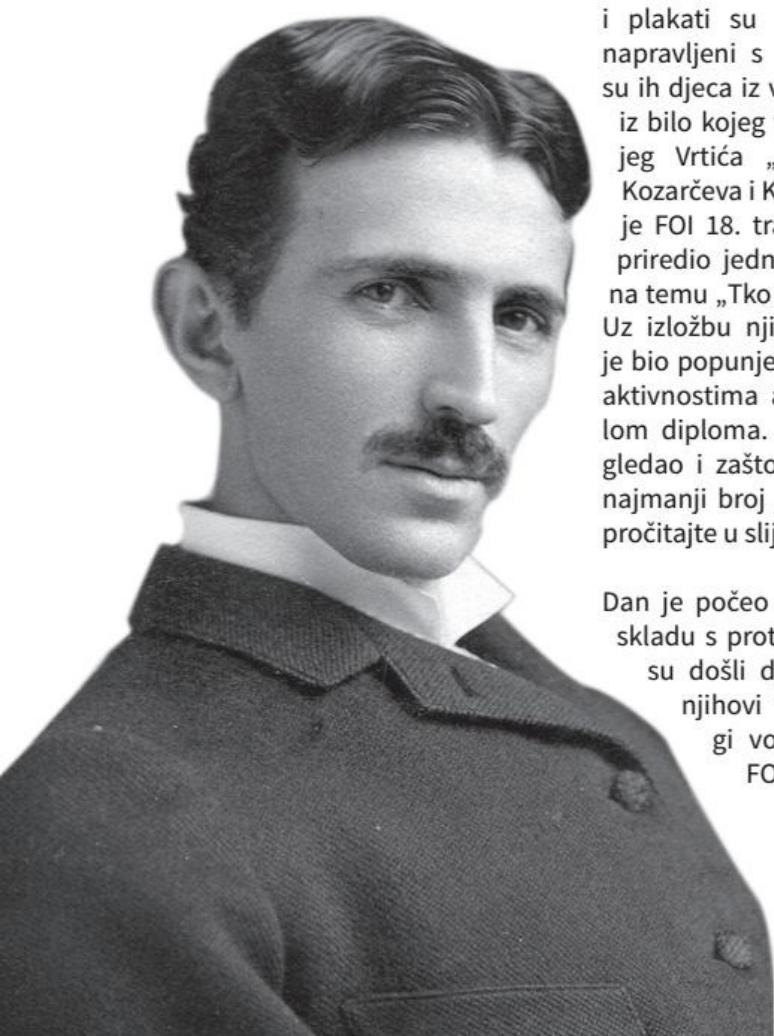
Svi oni koji su se u jednom trenutku nalazili unutar hodnika FOI-a definitivno su vidjeli naličejljene plakate na temu Nikola Tesla. Kako je Prousta kolačić made-lain i zeleni čaj (svima je poznato da je tada imao probleme s probavom) vratio u njegovu po-

vijest, tako su i ti plakati mene vratili u osnovnu školu gdje smo mi iste takve radili. Naravno, imao sam tu sreću pa sam vrlo likovno nadarena osoba te moja umjetnička djela nisu zbog nekoga čudnoga razloga nikada bila dostažna za pano. Siguran sam da moja učiteljica likovnog nije previše cijenila i poštivala avangardu.

No da se vratim na temu, ti crteži i plakati su bili sasvim dobro napravljeni s obzirom na to da su ih djeca iz vrtića radila. I to ne iz bilo kojeg vrtića nego iz Dječjeg Vrtića „Varaždin“ (objekti Kozarčeva i Koprivnička). Za njih je FOI 18. travnja 2016. godine priredio jednu kratku radionicu na temu „Tko je taj Nikola Tesla“. Uz izložbu njihovih radova, dan je bio popunjeno raznim zabavnim aktivnostima a završio je podjelom diploma. Kako je sve to izgledao i zašto na pitanje koji je najmanji broj je odgovor Titanic, pročitajte u slijedećem odlomku.

Dan je počeo sasvim u redu i u skladu s protokolom. Oko 10:00 su došli dječaci, djevojčice i njihovi voditelji. Naši dragi volonteri i djelatnici FOI-a su ih spremno i toplo dočekali. Kako i prema

planu, sve je krenulo s uvodnom riječi, pa službenim otvaranjem izložbe Dječjih radova, izjavom za medije od strane djelatnika FOI-a te zajedničkom fotografijom. Jedan zanimljiv trenutak tijekom te početne faze je bio kada je naš dragi dekan došao sa skromnim mobitelom u ruci (neću reći da je bio iPhone). Djeca su skakala oko njega i pitala ako ima tu ili tu igricu na mobitelu. Od igara sam zapamtilo da nema Minecraft niti novi GTA na mobitelu, šteta. Nakon slijanja i davanja izjava krenuli smo na predavanje profesorice Blaženke Divjak koja je tada predavala matematiku 2 u dvorani D1. Profesorica nas je trebala naučiti zašto uopće učimo matematiku. S obzirom na to da su djeca na direktnan način rekli da im se matematika baš i ne sviđa, tu sam već mogao početi vući neke paralele između njih i nas studenata. Možda bi bilo dobro još spomenuti jedan zanimljiv odgovor na jedno ne tako zanimljivo pitanje. Pitanje je glasilo: Koji je najmanji broj? Nakon što su prvi puta rekli da je to nula, pa minus jedan, jedan dječak je hrabro izgovorio „Titanik!“. Bit će od njega dobar umjetnik, sigurno.

Treba još samo napomenuti da je profesorica rekla kako je matematika najvažnija stvar na svijetu.

Sljedeća postaja je bila lab 14 prizemlje. Tamo se baš i nije previše ništa zanimljivo događala pa ču to malo preskočiti. Tu su ta dva objekta odnosno dva razreda vrtića bila odvojena. Dok je jedan dio bio u knjižnici na tour the knjižnica i na predavanju o zanimljivim činjenicama o Nikoli Tesli, druga grupa je bila u CIP i Server sobi. Poslije su se zamjenili. Bilo bi zgodno napomenuti da ima bilo rečeno kako je čitanje najvažnija stvar na svijetu. Prostora gdje su poslužitelji je bila vrlo hladna što je i logično, a jedan gospodin

(haker) iz CIP-a je jednoj grupi obećao da će im nabaviti Kung Fu Panda 3 crtić. Nadam se da će održati obećanje.

Pretposljednja aktivnost uključuje igralište iza doma, dronove, vozača dronava (nastavnik Boris Tomaš) te naravno naše goste iz vrtića i jednog random mладог gospodina u starim danima. Stvarno je bilo zanimljivo gledati kako se djeca vesele dronovima. Meni je također bilo draga gledati jer niti ja nisam nikad u životu to video. Ono što me fascinira što njih uopće nije bilo strah. Tomaš, kao izvrsni pilot dronova, izvodio zanimljive akrobacije od vrlo visokog dizanja drona, skakanje drona (bolje rečeno dron se okrenuo za

2pi stupnjeva), te prizemljenje i rastavljanje. Nakon već niza tih aktivnosti bilo je vrijeme za domjenak te podjelu diploma. Svaki klinac i klinice su dobili po jednu diplomu, njihovi voditelji također te svi volonteri i ostali (uključujući mene). U 12:45 je sve već bilo gotovo i tada mi je sinula jedna zanimljiva misao. Mi studenti nismo uopće previše različiti od naših mladih gostiju. Oni i mi volimo računalne igre, oboje ne volimo matematiku te oboje se divimo modernim stvarima poput drona. Jedina razlika između njih i nas je što smo mi malo stariji ali samo i još uvijek jednako djetinjasti u pozitivnom smislu.

Razmišljanja jednog običnog studenta

Kako je stari studentski dom postao demode u 5 minuta

Herojski bijeg autora teksta iz neugodne situacije u još neugodniju

„Kuš ono, imat će one solarne reflektore, biti će...“ – priča tako meni moj prijatelj dok sjedimo skupa na kavi. Prelijepo vani vrijeme, onak taman da čovjek odluči napokon sebe malo nagraditi i otići na najzanimljivije akademsko orijentirano mjesto. Dobro, Ritz nije baš tako zanimljivo mjesto ali ćete se složiti da za vrijeme određenih predavanja nekako je uvijek pun. Ne samo da je pun, nego često možete čuti svakakve rasprave, debate, traćeve pa i neke korisne stvari kao što su informacije gdje pronaći zadnje golišave slike Lidije Bačić. U svakom slučaju nikada nije dosadno. Osim naravno ako sjedne pokraj vas osoba koju baš ne možete snositi i počne pričati o nekakvim budalaštinama. Vi razmišljate o globalnom zagrijavanju, predsjedničkoj utrci u Americi, Kolindi, kako proći OPM sa što manje učenja, a on vas napada s nekakvim solarnim reflektorima. Donekle sam se uspio isključiti iz toga

razgovora tako da sam samo morao slušati njegov monolog uz ponekad klimajući glavu kao potvrdu te smijući se kada mi se činilo da je nešto smiješno rekao. Samo eto, u jednom trenutku sam se nasmijao dok nije bilo za to potrebe a on me zapitao „Što je tu smješno“. „Ništa“ – kažem, „Sjetio sam se da moram nekakve mailove poslati pa se vidimo kasnije, bok!“. Iskreno, prije bi povjerovao da je netko dobio na lutriji nego ovo, ali mi se čini da kod njega uvijek to pali.

Na putu do doma me zaintrigirala ta tema od tim solarnim reflektorima. Naravno ne pričam o solarnim reflektorima koje gradi ludi Elon Musk već pričam o reflektorima koji će naš novi studentski dom imati. Novi studentski dom aka east side aka čndv (čak se nešto događa u varaždinu) je najnoviji projekt našega sveučilišta. Ukratko, čndv bi trebao biti izgrađen za

Novi do

nekih godinu i pola dana te bi trebao imati podzemnu garažu, 5 kata s ukupno 243 sobe, ambulantu i naravno te famozne solarne reflektore i ko zna što još ne. Sve to naravno zvuči super i genijalno baš kao je i ideja o novoj studentskoj menzi pokraj doma zvučala. Na prvi pogled wow, na drugi pogled već uočiš probleme, a na treći pitaš se tko je bio tako lud. Da se razumijemo, nemamo ja ništa osobno protiv naše predivne i prekasne menze, osim što brza linija ne funkcionira kako je zamišljeno(izgleda da nisu radili simulaciju u modeleru), a ako netko slučajno dođe na tu brzinu liniju, svi mi koji čekamo na sporoj liniji moramo još više čekati. Da ne počnem još pričati o manjku zaposlenika, lošem dizajnu sustava naplate. Zar je bilo tako teško implementirati sustav gdje student plaća svoju hranu na kraju kada izlazi kako je to u Zagrebu? Guess it was. Da ne ispadne da samo kritiziram menzu, postoje i pohvale. Kao na primjer ukusna mađarska voda /s. Mislim da možete shvatiti zašto sam onda malo skeptičan prema ovom novom projektu.

Legoh ranije nego inače. Nisam znao što bih sa sobom cijelu večer pa mi je to jedino palo na pamet. Nikakav ne mogu izbaciti iz glave te solarne reflektore. Više nisam mislio na one koje će biti montirani na čndv nego na moguće reflektore koji bi bili ugrađeni u stari dom. „Ne, nema šanse“, rekoh sam sebi. Nemaju oni vremena ulagati u stari dom. Maknuli sam nam naše

fine klupice ispred doma pod optužbom da nas nije bilo lijepo za vidjeti. Pa ono, nije lijepo vidjeti da usred radnog vremena je Korzo pun ljudi pa se nikome niš'. Mi smo svi danas tak i tak zatvoreni u našim sobama pa nam nikakve klupice ne trebaju. Nama je samo bitno da imamo brz Internet i da se možemo spojiti na njega. Ovo zadnje ponekad više zvuči kao science fiction nego realnost ponekad. Upališ laptop, spojiš se na net, ali nikako se ne možeš spojiti. Misliš si da si možda krive podatke upisao da ponovno pišeš ali sporije. Ne. Zoveš frendove, susede, hitnu službu jer više ne znaš što da činiš. Napokon dođe frend koji bi se trebao kužiti u to, izvadi kabel ponovno stvari i odjenom radi sve kako se spada. Naravno, tu priča ne staje jer će se sljedeći puta normalno spojiti ali opet nakon trećeg puta kreću problemi.

Korijen iz tristo pedeset i pet ovaca, korijen iz tristo pedeset i šest ovaca. Počinju mi se prividati već klasa ekvivalencije orijentiranih dužina. Već sam siguran da je to san. Ali nije to jedino što vidim. Vidim i dom koji ima sportsko igralište, čitaonicu koja je zapravo mala knjižnica, zvučno izoliranu sobu za nas glazbenike, volontersku udrugu, novu informatičku opremu... O da, mi studenti – vulgaris vidimo puno toga, ali nažalost (ili sreću) nas nitko ništa ne pita. A dobro, bar se ne žalim. Ipak je meni dobro.

cout << "Prouči slučaj" << endl << "i pobijedi" << endl;

⌚ Želite pametnije iskoristiti slobodno vrijeme izvan obaveza na fakultetu?

💡 Kreativni ste?

📖 Dosta Vam je pisanja seminara i monotonih prezentacija koji se ponavljaju iz godine u godinu?

💰 Želite stupiti u kontakt s poduzećima i primijeniti svoja stečena znanja prije diplome, a pritom i zaraditi?

RJEŠENJE Sudjelovanje na studentskim natjecanjima.

U zadnjih nekoliko godina studentska natjecanja su sve popularnija, nagradni fondovi sve veći, a sudjelovanje na njima nikad nije bilo jednostavnije i dostupnije studentima. U moru različitih vrsta natjecanja, odlučio sam se 2013. godine prijaviti na jedno Case Study natjecanje, odnosno natjecanje u rješavanju poslovnih slučajeva.

Ispočetka nisam niti znao što je to i bio sam malo skeptičan prije odluke za prijavu na takvo nešto, ponavljaje zbog sumnje da neću imati dovoljno vremena zbog obaveza na fakultetu i različitih izgovora tipa: "Ma nisam ja spremjan za to, ima vremena..." (bio sam tad 3. godina PDS-a). Danas kada gledam na iskustva koja sam stekao sudjelovanjem na sličnim natjecanjima nakon tog, želim što se nisam odlučio prijaviti na ovakva natjecanja i ranijih godina.

Case Study natjecanja obično nude nekoliko poslovnih slučaja, koje zadaju tvrtke iz različitih gos-

podarskih grana. Takve slučajeve je potrebno riješiti i predati rješenje u određenom formatu i vremenskom roku. Vremenski rok obično bude 2-3 mjeseca nakon objave, a format rješenja može biti različit, ovisno o tvrtki koja definira poslovni slučaj. Najčešći oblici su eseji i brošure, koje je potrebno upotpuniti različitim sadržajima. U rješenjima do izražaja dolazi kreativnost i inovativnost, "Think outside the box" pristup, jer se često traži od studenata da smisle nove načine kako pristupiti problemu te odmak od standardnih i lako uočljivih rješenja problema.

Na jednoj popodnevnoj kavi, zajedno sa nekoliko kolegica, odlučio sam priključiti se njihovom timu i prijaviti na jedno takvo natjecanje u rješavanju poslovnih slučajeva, Case Study Competition 2014 (najveće natjecanje tog tipa u Hrvatskoj).

Nakon prijave, u duhu pravih kampanjaca čekali smo neko vrijeme prije nego što počnemo rješavati slučaj koji smo odabrali. Dakle bez brige, uz sve obaveze na fakultetu, moguće je pronaći vremena i izraditi rješenje. Prilikom prijave bilo je potrebno odabrati poslovni slučaj koji želimo riješiti, a često je moguće odabrati i više od jednog slučaja. Odlučili smo se za one slučajeve za koje smo imali ideju kako riješiti problem i koji su bili iz područja IT-a, zbog čega nismo morali utrošiti previše vremena za izradu samog rješenja.

Tvrtke koje zadaju poslovne slučajeve često su i neke od najvećih u Hrvatskoj, što je nama bila dodatna motivacija za prijavu. Kontakt s poduzećima gotovo

Izvor: CPSRK

Izvor: CPSRK

isključivo ide putem e-maila, a njihovi predstavnici su obično vrlo susretljivi i spremni pojasniti što očekuju od studenata koji rješavaju njihov slučaj.

Prve godine sudjelovanja na ovakvim natjecanjima ušli smo u finale jednog poslovnog slučaja i imali smo priliku prezentirati svoje rješenje u samoj tvrtki, što je za nas bilo veliko iskustvo i motivacija za daljnje sudjelovanje na sličnim natjecanjima. Nakon tog prvog natjecanja odlučili smo se prijaviti na brojna slijedeća slična natjecanja, a na nekima smo osvojili i novčane nagrade.

Studenti koji sudjeluju na sličnim natjecanjima dolaze s različitih fakulteta i ovaj tip natjecanja nam omogućuje usporedbu stečenih znanja s njihovim. Česta su pojave i uspješne priče studenata koji su nakon natjecanja ostali u kontaktu s poduzećima, kroz praksu ili radni odnos. Stoga prijavljujte se na ovaka natjecanja, izrazite svoju kreativnost i pokažite poduzećima kako studenti razmišljaju, možda jednog dana upravo jedno Case Study natjecanje bude povod za kasnije zapošljavanje.

Prve godine sudjelovanja na ovakvim natjecanjima ušli smo u finale jednog poslovnog slučaja i imali smo priliku prezentirati svoje rješenje u samoj tvrtki, što je za nas bilo veliko iskustvo i motivacija za daljnje sudjelovanje na sličnim natjecanjima. Nakon tog

prvog natjecanja odlučili smo se prijaviti na brojna slijedeća slična natjecanja, a na nekima smo osvojili i novčane nagrade.

Studenti koji sudjeluju na sličnim natjecanjima dolaze s različitih fakulteta i ovaj tip natjecanja nam omogućuje usporedbu stečenih znanja s njihovim. Česta su pojave i uspješne priče studenata koji su nakon natjecanja ostali u kontaktu s poduzećima, kroz praksu ili radni odnos. Stoga prijavljujte se na ovaka natjecanja, izrazite svoju kreativnost i pokažite poduzećima kako studenti razmišljaju, možda jednog dana upravo jedno Case Study natjecanje bude povod za kasnije zapošljavanje.

POSLODAVCI TE GLEDAJU

Visual is everything

Iliti kako napraviti efektne PowerPoint prezentacije

AUTOR

Goran Alković

Svi smo u životu vidjeli *fair share* loše dizajniranih PowerPoint prezentacija, bilo to na nekim javnim događanjima, u školi, na fakultetu... Evo nekoliko savjeta kako *ružno* pače pretvoriti u *labuda*.

UREDIO

Goran Alković

KORAK 1

The beginning

Ugrađeni predložak ili sam svoj majstor?

PowerPoint je uvijek imao desetak ugrađenih predložaka kako bi vam olakšao početak procesa izrade prezentacije. Dizajn predložaka znatno varira iz verzije u verziju. Optimalno bi bilo da koristite predloške iz Officea 2013 ili 2016, ovi u verzijama prije su šaroliki, variraju od jako ružnih do dobro urađenih (koristite s oprezom).

Ako ćete raditi sam-svoj-majstor dizajn, dobro se upoznajte s alatima u PowerPointu i procesom izrade predloška.

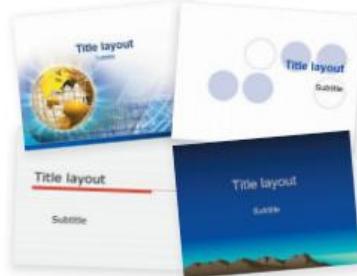

*Ništa posebno,
ali ok*

Savjet: za vježbu probajte rekreirati već postojeći predložak.

Da :)

Ne pomislijaj!

KORAK 2 Boje & fontovi

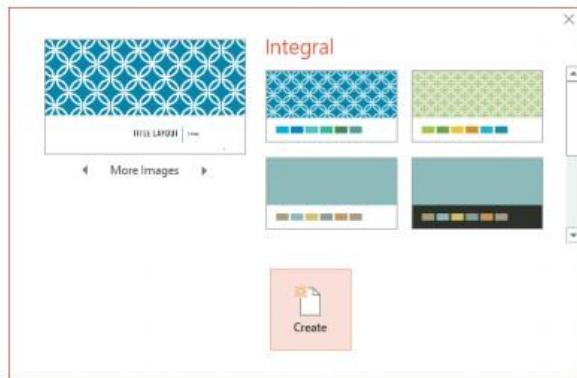
Iliti koliko ste pazili na OTiS-u

Boje

Boje su bitan element prezentacije. Ako samo kombiniramo boje bez ikakvog razmišljanja, to najčešće završi lošom kombinacijom koja nije ugodna oku.

Za pomoć pri odabiru boja koristite *Adobe Color* web aplikaciju (color.adobe.com)

Ako ste iskoristili ugrađeni PowerPoint predložak, u verzijama 2013 i 2016 postoje varijacije teme koje vam omogućuju da vrlo lako promjenite feel vaše prezentacije:

Fontovi

Tipografija je, uz boje, jedan od najbitnijih elemenata dizajna prezentacije. Posljednje verzije PowerPointa dolaze s puno ugrađenih fontova koji su vrlo dobri.

Neki od savjeta za dobru tipografiju su kombiniranje serifnih i sans-serifnih fontova, namještanje trackinga i leadinga za slova, korištenje različitih debljina fonta za kreiranje kontrasta, kao i korištenje praznih prostora (whitespace).

Papyrus
Comic Sans MS

ALGERIAN
Kristen ITC

Ne pomisljav!

Akzidenz-Grotesk Dosis
Garamond Open Sans

Franklin Gothic Oxygen
Baskerville Source Sans Pro

Avenir Raleway
Merriweather Roboto

Roboto Slab Pacifico
Raleway Roboto

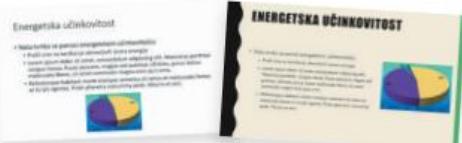
Da :)

KORAK 3 Šta je na slajdu?

llič prezentacija nije knjiga!

Često viđamo prezentacije gdje je 90% slajda popunjeno tekstom. Pokušajte to izbjegići sljedećim savjetima:

- Ako želite nešto posebno istaknuti na slajd stavite samo sliku, ali ju razvucite preko cijelog slajda. Tada uzmite nešto veće slike tako da slike ne budu pikselizirane.
- Nemojte imati više od 3-4 točke (bullet points-a) na slajdu, optimalno bi bilo imati jednu (u kojem slučaju bullet points-i ne trebaju)
- Naučite koristiti *Presenter view* u PowerPointu (sve je lijepo objašnjeno u sustavu pomoći)
- Ne stavljamte previše elementa na jedan slajd, radije isti sadržaj rasporedite na 2-3 slajda

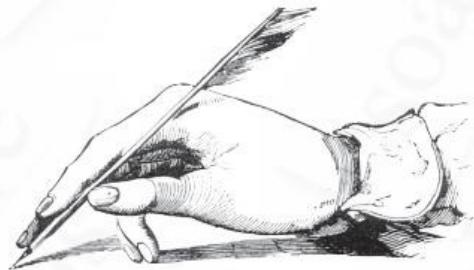
Ne!

Da :)

Proza* & poezija

i ostale priče ...

Navedeni tekstovi krše autorska prava. Molimo vas da nas ne tužite jer nemamo para.

Pauza

Pauza spašava studente.

Od teškog umora.
Od dosade predavanja.
Od ukočenog sjedenja.

Zašto nije bilo pauze?

Stolice su umorne.
Studenti su tužni.
Profesori ružni.

Teško je bez pauze.

Dočekati kraj.
Ne sklopiti kapke.
Odšetati na ljepše mjesto.

Bez pauze student često bira –
Shut down.

Dvoranu obavlja oklop umora.
Ukočena leđa dosade i sjedenja.
Bitka neka il misterija predavanja.

Škipave, stare, preživjele.
Neiskusne, još nove, udobne.
Studentske muke ,profesorske legende
Slušaju stolice.

Dočekati kraj.
Kraj dana, sata, života.
Kraj semestra il ispitnog roka.
Zamor za umove.

Ne sklopiti kapke, umorne.
Korake ne predati snu dubokom.
Stvoriti neostvarene bajke
Gdje majke ne slušaju cajke
A djeca poštuju majke.

Dozivaju ju molitvom,
Potrebna ko kiša zemlji ,
Sreću jutra božićnog raznosi.
Pauza.
Kratka slatka prva pomoć.
Tren udobnog kreveta.
Tren bez tereta.

Pauza.
Kažu da spašava studente.

Anonimni A1

Užasno ništavilo

Ne tražite me jer
nećete ništa naći,
a bilo je sve.

Sad sam prazna ljuštura
gdje je samoća postala domaćin,
a jecaj i jauk ponekad gost.

Užasno ništavilo me pogodilo i ranilo.
Moji osjećaji krvare a nema mi pomoći,
čak mi mir ne želi doći večeras
a tako mi je jako potreban.

Trgaju me sa svih strana,
krvoločni lešinari,
dio po dio - ja nestajem.

Nijedan tračak nade se ne može probiti
kroz gusto trnje osjećaja sazdano od boli
koje me obavlja u potpunosti.

Samo iskra bačena iz njenih crnih očiju
probudi ludi bijes
i na tren u tom ludilu želim smrt.

Ostalo je još borbe u meni ali dosta je
bilo!
Predajem se.
Crvena mi ruka pada u vodu,
oči nemirne polako kreću na počinak.

Najednom bol se čini dalekom... Hhh

Reci mi užasno ništavilo, zašto si to
uradila
da sada ja ne dišem
a OPM ponavljam?

Anonimni A2

* Ukoliko čitate ovu sekciju isključivo zbog proze, St@k tim vam se ispričava jer je u ovom broju neće biti.

Sudoku

Easy

			5	6		8	7	
5	1	7	4	3		9		
							1	
1	3		2		7			
				1				
	2		9		6	5		
3								
	9		8	3	1	4	6	
2	6		5	7				

Malaterž...

5				1			4	8
	1	4	9	5			7	
7	2							
							3	1
		7		4		8		
1	8	6						2
	4			2	1	9	6	
6	7			8				5

Těžka

			3	6	5			
4			2		6	1		
		4		8	3			
4				3		6		
7		5	2		1			
2		6				8		
	2	6		8				
3	4		7		6			
	7	1	4					

QP(m)

		2			3	6		
4					2		5	
9		1	5	4			8	
		8	4	3				
4							3	
			8	9	7			
3				9	4	5	8	
1			6				2	
		5	3			4		

Koliko pratite na Programiranju?

Gdje je greška?

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main()
{
    n = 4;
    int polje[n];

    for(int i = 0; i <= 4; ++i)
    {
        cin >> polje[i];
        polje[i] = sqrt(polje[i]);

        if(polje[i] = -200)
            polje[i] = 3;
    }

    for(int j = 0; j <= 4; ++i)
        cout << polje[i];

    return 0;
}
```

PROFESORFOIĆ u epizodi "Studentska literatura"

